

Fokusgrupper om farmasøytens holdninger og erfaringer med inhalasjonsveiledning

Vesna Gligorijevic, Ingunn Björnsdóttir
Universitetet i Oslo

Innledning: Kroniske lungesykdommer, astma og kronisk obstruktiv lungesykdom (KOLS) er utbredte og knyttet til betydelige helsekostnader. Tross effektive forebyggende behandlinger og god tilgang på medisiner fortsetter kostnadene å øke. Etterlevelse og inhalasjonsteknikk avgjørende for effektiv astma- og kolsbehandling. Ifølge litteraturen varierer etterlevelsen fra 22% til 78% og ~ 50% av pasientene klarer ikke å bruke inhalasjonsmedisinene sine riktig. En dokumentert forbedringsmåte er å innføre farmasøytiske tjenester i helsevesenet. I Norge ble det i 2016 implementert inhalasjonsveiledning på apotek, utført av sertifiserte farmasøyter, med det formål å forebygge feilbruk, sikre at pasientene får opplæring om riktig inhalasjonsteknikk, og bedre forståelsen for når inhalasjonsmedisinene skal tas. Dette er den første offentlig betalte helsetjenesten som tilbys i norske apotek.

Hensikt: å undersøke farmasøytens holdninger og erfaringer med inhalasjonsveiledning på norske apotek, samt å identifisere praktiske utfordringer og undersøke om kompensasjonen på åtti kroner dekker for denne tjenesten.

Metode: Det ble brukt kvalitativ forskningsmetode, bestående av 4 fokusgruppeintervjuer med ialt 14 farmasøyter fra 11 apotek, i perioden desember 2016 til februar 2017.

Resultater: Informantene var svært positive til inhalasjonsveiledningen og beskrev tjenesten som nyttig for pasientene. Manglende tid, fravær av markedsføring, samt manglende samarbeid med leger har blitt nevnt som utfordrende faktorer i forhold til gjennomføringen av tjenesten i praksis. Informantene forventer mer støtte i media og mer informasjon til pasienter om hvor viktig det er å kontrollere inhalasjonsteknikken sin, samt få frem at denne tjenesten er tilgjengelig på alle apotek i hele landet. Fravær av kompensasjon til farmasøyter har også blitt nevnt som en barriere. Det er store variasjoner i tiden som benyttes for tjenesten i praksis. Farmasøytene er veldig åpne for pasientorienterte tjenester, og forventer flere offentlig finansierte apotek tjenester i de årene som kommer.

Konklusjon: Tjenestepreisen er tilstrekkelig i forhold til estimert tid for tjenesten, når man ser bort fra tidsbruk til sertifiseringen. Videre forskning er nødvendig for å undersøke gjennomsnittlig tjenestetid, samt å identifisere tiden som kreves for sertifisering av tjenestefarmasøyter, kurs og opplæring. Farmasøytens holdning til tjenesten er svært positiv.